

var alene sket, fordi bestemmelsen af det konservative folkeparti blev hævdet som en ufravigelig betingelse for et grundlovsforlig. Fra venstres og især fra de konservatives side gjorde man gældende, at spørgsmålet ikke kunne betragtes alene ud fra synspunktet om kønnenes ligestilling, men at også andre hensyn måtte tages i betragtning, og disse andre hensyn havde for det konservative parti været helt afgørende. Der er, som Rasting (KF) udtrykte sig, „et punkt, hvor logikken hører op og tradition og en naturlig betragtning spiller ind“. Men efter Kirsten Gloerfelt-Tarps (RV) anskuelse var der „i denne sag ikke andre hensyn, der vejer“, end mands og kvindes ligeret til tronen; „alle andre motiveringer bundet kun i fordomme“. Ingeborg Hansen (S) kunne heller ikke bøje sig for de konservatives betragtning; der var efter hendes mening eet hensyn at tage, „og det er hensynet til det kongebarn, der fødes først“. Hun gjorde især opmærksom på, at store krav til uddannelsen, som må stilles til en tronarving, kunne vise sig at være opfyldt helt forgæves, hvis en senere født søn skulle gå forud for en ældre datter. Esther Malling Pedersen (V) erkendte vel betydningen af det menneskelige moment, der her var draget frem, men forstod „på trods af al logik de traditioner og de følelser, der her spiller ind“. — Fra retsforbundets side ville man ikke have haft det mindste imod, at den absolutte ligestilling mellem kønnene var blevet gennemført, men man havde heller ikke noget imod det foreliggende forslag om betinget kvindelig arveret. Derimod tog kommunisterne det standpunkt, at når man *havde* et kongedømme — og de havde ikke foreslået at afskaffe det arvelige monarki, da erfaringen viste, at det ikke spiller så stor en rolle, om man har arveligt, indskrænket monarki eller republik —, så burde man også sørge for kvindens ligestilling med manden på dette område, og da kravet herom ikke var sket fyldest, ville kommunisterne ikke have noget med forslaget om ændret tronfølge at gøre.

Med hensyn til denne sag skal endnu nævnes, at det af ordførerne for regeringspartierne blev understreget, at den skete principielle ændring af tronfølgeoven ikke måtte medføre større konsekvenser for den hidtidige tronfølgers stilling end absolut nødvendigt, en betragtning, statsministeren gav sin tilslutning. Endvidere, at Grete Mølbak Frederiksen (V) henstillede, at stillingen til valget af regentens ægtefælle måtte blive ens, uanset om der var tale om en mandlig eller en kvindelig regent, at man også ville give regenten adgang til det friest mulige valg af ægtefælle, og at godkendelsen måtte ske stilfærdigt.

Grønland og Færøerne. Det af det grønlandske landsråd fremsatte ønske om ophævelse af Grønlands kolonistatus og anerkendelse af Grønland som en integrerende bestanddel af Danmarks rige blev ligesom de foreslåede bestemmelser om den grønlandske